

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KOZGAZDASÁGI HETILAP.

9

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 8 korona.
Fél évre . . . . . 4 korona.
Negyed évre . . . . . 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fő tér sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

ERZSÉBET KIRÁLYNÉ.

Most volt két éve annak, hogy a magyar nemzet őriző anyaga Erzsébet királyné, a ki át tudta érezni a mi szenvedéseinket, a ki meg tudta érteni a mi reményeinket s a kit mi rajongással szerettünk magyar szívünk szerint, meghalt.

Két éve már, hogy ott a búbajos svajci ég alatt a csöndes lóparton orkezekben szorongó gyűkos tör furta át nemes szívét.

S meghalt Erzsébet, a ki fényes koronája mellett a fájdalmas anyaszív tövis koronáját hordta, aki sötét bánattal lelkében bolyongott vigaszt nem találva országokon keresztül.

Két hosszú éve már, hogy mint egy búvós fantóm mindörökké eltűnt közülünk a viszontlátás biztató reménye nélkül.

De alakja ott él nemzetünk szent legendáiban s beleszövedik minden nemze-

dékek hálás szívébe, a míg a magyar nemzet élni fog.

S ma — nem mint két esztendővel ezelőtt — a bánat, de a vigasztalás ígért kell keresnünk.

Forduljunk ahhoz, a kinek meg nem szűnő fájdalmát csak népeinek hűséges szeretete enyhíti meg.

Hogy imáinkat az elhunyt nagy nemes lelkeért elrebegettük, gondoljunk a mi jó királyunkra, felséges urunkra a kinek szívére Isten a nehéz megpróbáltatások szenvedését mérte.

Szálljon az égbe valamennyink fohásza, hogy a Mindenható adjon neki továbbra is erőt elviselni mélységes fájdalmát.

Imádkozzunk e napon újra a nagy nemes lélekért és szálljon fohászuk az égbe hogy, Mindenható a megboldogultnak — trónod közelében — engedjed meg: hogy, haza és a nemzet boldogságát és dicsőségét szemlélhesse.

Imádkozzunk!

Törvényhatósági közgyűlés.

Vármegyénk törvényhatósági bizottsága f. hó 4-én. Simonyi Béla alispán elnökléte alatt rendkívüli közgyűlést tartott.

Elsőben is a kereskedelemügyi miniszter leirata tárgyalatott a vármegye közti alapjának mult évi költségeloirányzata tárgyában, mely szerint a felterjesztett időközi tervezetet a miniszter elfogadja s ennek megfelelően hajlandó az 1901—1905 évekre a vármegyének közti célokra évi 80000 korona államsegélyt biztosítani, megengedi egyúttal hogy a nemesény-kis-koszmályi ut a törvényhatósági uthalózatból kihagyassék, a zsitva-kenéz — fenyő-kosztolányi ellenben abba felvéteessék.

A bizottság a miniszteri leiratot tudomásul vette és elhatározta, hogy a kilátásba helyezett államsegélyért a miniszternek, az államtitkárnak és Zsedényi Gyula műszaki tanácsosnak küldöttségileg, — fáradhatlan működésükért Kazy János főispánnak és Simonyi Béla alispánnak jegyzőkönyvi köszönetet nyilvánít. Az alispán ezenkívül hálás elismeréssel adózik az ugyanúgyben sokat fáradozott ezen Klobusiczky Béla országgyűlési képviselőnek és Moldoványi Béla főmérnöknek, mint a m. kir. államépítészeti hivatal főnökének.

Az alispán bemutatta a földmívelésügyi

TÁRCA.

Rózsák a hóban.

Költői elbeszélés. Irta: **Martos Ferencz.**

I.

Éjfél tájt, hogy a bormérő lebújba' Szorong a munkás népség összebújva, És olesó löre, gyilkos szesz kódében Rágódik, töpreng, mért kell szomjan-éhen Tengetni kínos, munkás-életét, Mikor a füsttől látni nem lehet Borgőzön, párán, forráságon át, S letárgyalván a renyhe burzoát, Szűkmarku tőkét, lélekvesztő gyárat, A legtöbb szónok elrekedt, kifáradt, Mihály, a gépész, győzte még. A torkán Harsogva jött a szóár, mint az orkán.

— Mi van ma másnak? Szent karácsony éje, Terített asztal, dús lakoma kéje. Szép aszonyok, selyemtől subogók . . . S ki selymők szötte, itten ül a pök. Omlós kalács . . . s pék, az itt mulat. Amit lenyelnek, minden jó falat Innen kerül ki. Négy falát a háznak Mi építők, hol mostan danolásznak. A cifraság, a fényűzés, a pompa Innen került ki, ebből a goromba, Kérges tenyérből . . . hej, de lesz idő még, Hogy térden esüszik ez a dözsölő nép!

Tokukra forrhat egyszer az ital, Ha fölzendül a forradalmi dal: Munkások, talpra! És lehull a sok Mamis bálvány, bankárok, gyárosok, Középenzén hízó nagyurak, papok, S bedőlnek a kifosztott templomok . . . Haj! Pörölyömmel első leszek én Valamely cifra templom küszöbén, S nem esillapul mohó vérszomjuságom, Mig úri köntöst látok e világon! . . .

Helyeslőn zúgtak. És Mihály, miközbe' Leült, még morgott, homlokát redőzve! — Szó-fia szó. Ha tenni kér magam Volnék, tudom, kitörni a nyakam. Pipogya népség vagytok.

A esapláros

Dörmögve jött elő . . . az egész város Pihen ma éjszaka . . . ő is bezár. Fizettek. Csengett a búsupohár, És közbe' szállt a jelszó: reggelig Együtt maradnak, jobban eltelik A hosszú éj így. Máshová vonulnak S felé se néznek többször e lebújnak! Úrult a koresma. Szállingózott népe. Mihály, fejét lehajtva tenyerébe, Utolsó vendég.

Négy liter . . . ma jócskán

Öntött fel a garatra Egy hatoskán Kívül reá megy az egész vagyon Sebaj no, még azért nem hál havon

Az éjjel. Tíz krajcárból egy pohárra Telik még. Csak ne volna oly sokára, Oly messi még a másnap. Ah, a másnap! Ez a remény, az élet a kenyér, A munka . . . másnap biztosan állást kap. Örökké tán csak mégse lesz facér?

. . . Csillagtalán, bús decemberi éj volt, Szürkésfekete fátyolos bús égbolt, S derengő, frissen hullott hólepel. Derengő hólepel, mely minden lépten Nyöszörgött, jajdult s főlzakadt sötétén. Borizú, bántó zajjal verte föl A munkásnép az éjt. Hosszu csapatba' Vonultak, énekelve s kurjongatva.

Mögöttük, messze hátul, ballagott Mihály. Az utca már régen halott. Pár lámpa pislog még homályosan S itt-ott kifestett areu lány suhan. Tollas kalap, riktó ruhakelme S rongyos cipő . . . az éj olesó szerelme. Mély csönd terült szét. A munkáshadat Egy szomszéd koresma néhány perc alatt Mohón elnyelte. Ajtaján a láрма Mint méhdöngés, olvadt az éjszakába.

Mihály még ott ált a havon, habozva, Minden zsebet újólág megmotozva Hiába egy hatos, ez az egész, Mindegy, azért a többibeis benéz. S indulna már . . . De útja közepébe' Koldusnó tűnik hirtelen szemébe.

miniszternek az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló 1900 évi XVII. t. c. mielőbbi életbe léptethetése szempontjából kibocsátott rendeletét, melyben felhívja a vármegye közönségét, hogy a. állategészségügyi szakfelelősök és a miniszteri rendeletben jelzett orvosoknak figyelembe vételével mellett tegyen mielőbbi indokolt előterjesztést arra nézve, miként volna az állatorvosok működési területre és székhelyre legelősterilben kijelölendő. A bizottság a rendelet értelmében benne meg javaslatát, majd több kisebb ügy elintézésre várta a közgyűlés véget ért.

Él táncosfios.*)

*Szellő reguly utána, szállj,
Keresd, keresd meg őt!
Vigyezd magaddal sóhajom,
A mély szívembe hőt.*

*S ha már elérted, tedd le ott,
E terhet, e sóhajt,
Kérdezd meg tőle, kis szíve
Mit kíván, mit óhajt?!*

*Fogjad fel suttogó szavát,
Mely két ajkán terem,
S az édes válaszszal siess,
Szellő, hozzd el nekem!*

Gabala József.

*) Mutatvány szerzőnek „Napraforgó” című, most megjelenő verskötetéről.

HIREK.

— **Boldogult Erzsébet királynék** gyászos halálának második évfordulóján f. hó 10-én a helybeli r. k. plébánia templomban ünnepélyes gyászistentisztelet tartott.

— **A helybeli izr. filléregyesület,** mely nemes céljait szegény, iskolás gyermekek felruházását s vagyonatlan leányok kihazasítását tűzte ki, mult hó 25-én tartott bizottsági ülésén Liebermann Jakabné uró indítványára egyhangulag elhatározta, hogy az egyület díszölt királynék emlékére, „Erzsébet” izr. filléregyesületnek nevezi el.

— **Hymen.** Gabala József lapunk jeles munkatársa f. hó 2-án jegyezte el Fuchs Pál mátyásfalvi tanító kedves és szép leányát: Irénkét. — Ruttkai Ruttkay István hontmegyei földbirtokos f. hó 8-án váltott jegyet Murányi Odón pénzügyi tisztviselő

bíjós leányával, A r a n k á v a l Léván. Gratulálunk!

— **Die Banda kommt.** Már hetek óta az az öröm táplálta a lévaiak szívét, hogy a kerületi honvéd zenekar játékában fognak gyönyörködhetni. Nap-nap mellett várták a zenekart, s már tűnni kezdett a remény, míg végre f. hó 10-én a várva-várt banda megérkezett. Ekkor azonban az istenadta népek nem nagy öröme telt benne. A zenekart ugyanis bevitték a földes ur zárt kertjébe, ahol az a néhány hölgy és ur is, a kik bebozsátást nyertek, csak a felügyelő kertész durva bánásmódjának eltűrésére árán élvezhették a Rákóczi-induló gyönyörű ütemeit. (Ajánljuk a fívol volt lovagias házi ur figyelmébe.) Másnap azonban mi is kivettük a részünket, amennyiben a zenekar d. u. 12 órákor szebbnél-szebb áriákkal gyönyörködtette a piaetéren nagyszámban megjelent közönséget.

— **Eljegyzés.** Folyó hó 9-én az odón várnak belseje kedves családi ünnepnek volt a színtere s mi, kik a régi falakon kívül lakunk, nem is sejtettük, hogy társadalmi életünk egyik legkedveltebb tagjának, Hoffmann Ferencz, uradalmi főördésznek családja a világtól elvonulva, csendes magányában eljegyzési ünnepet tart. Ekkor jegyezte el magának a család szemfényét, az ősi várépület lakóját, Hoffmann Mimike kisasszonyt, Dr. Szabó Lajos, győri törvényszéki jegyző, városunknak szülötte, midőn őszinte szívvel gratulálunk s kívánunk minden jót az új jegyeseknek, hogy a Mindenható valóságga varázsolja a jövőendő boldogságról szőtt összes álmaikat.

— **Megegett gyermek.** A gondatlanság ismét egy fiatal életet dobott oda a halál martalékául. F. hó 7-én Szódó községben Hugyez János lakásán a gyermekek gyufával játszottak, a mi az egy éves Sál Sándornak életébe került. Az égő gyufától ugyanis lángra lobbant a kis fia ruhája s oly éges sebeket szenvedett, hogy rögtön meghalt. A halál okát a megegett vizsgálat ekként megállapítván, a holttest felboncolása mellőztetett. Minthogy Hugyez János és neje ellen vétkes gondatlanság esete látszik fenforogni, az iratok további intézkedés végett az ar.-maróthi kir. ügyészhez tették át.

— **Boleman Gyula** gyógyszerész gyakorlat-jelölt Budapesten július és augusztusban tartott gyógyszerész gyakorlati szaktanfolyamot elvégezte és kitűnő osztályzattal gyakoronokká képviseltetett.

— **Áthelyezés.** Pethes Béla lévai kir. aljárás bíró és dr. Engel Mór pan-esovai kir. aljárásbíró kölcsönösen áthelyeztettek.

— **A honvéd póttartalekosok,** kik 21 napi fegyvergyakorlatra a helyben állomásozó

századokhoz hívtattak be, f. hó 11-én szereltek le, míg derék honvédek tovább is erősen izzadnak a nagy gyakorlatoknál.

— **Nehai Breznik János** volt selmebányai lyceumi igazgató siremlékének leleplezési ünnepélye, melyet bálás tanítványai rendeznek a megboldogult emlékének kegyetes fentartására, f. hó 19-én fog Selmebányán megtartatni. Ismerkedési estély f. hó 18-án este 8 órákor a Vigadó helyiségében, — az ünnepség 19-én reggel 8 órákor veszi kezdetét a Lyceum épületében. Midőn erre a résztvenni óhajtok figyelmét felhívjuk, megemlítjük, hogy a jelentkezések ezentúl Sebő Jenő selmebányai tanácsos urhoz intézendők.

— **Gabala József,** kinek tollát a helysajtó hasábjairól előnyösen ismerjük, az „Ösz-szel adja ki „Napraforgó” című kötetben összegyűjtött lyrai, elbeszélő és vegyes költeményeit. Előjegyzések a szerzőhöz Lévara intézendők.

— **Az Osztrák-Magyar-Bank** igazgató tanácsa elhatározta, hogy f. hó 20-án megkezdí az új 20 koronás bankjegyek kibocsátását. A 10 frtos bankjegyek a jövő év elején fognak bevonatni.

— **A Nyitrai Gazdasági Egyesület** Nyitra f. hó 27-én szesztermelői tanfolyamot nyit, a mely október hó 11-ig fog tartani. Előadók dr. Kosztány Tamás m.-óvári gazdasági akadémiai tanár és dr. Böszörményi Oszkár budapesti ügyvéd, a ki a szeszdó törvényeket, s szabályokat fogja tárgyalni. Jelentkezéseket az egyesület titkári hivatala f. hó 14-ig fogad el.

— **Balassa-Gyarmathon** f. hó 1-én nyit meg a fokozatosan kifejlesztendő állami főgymnasium első osztálya. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Szabó Vladimir veszprémi kath. főgymnasiumi helyettes tanárt az új gymnasiumhoz rendes tanárrá nevezte ki.

— **Magyar név.** Schwarcz Árpád és Schwarcz Jenő lekéri illetőségű oroszok lakosok vezetői nevüket belügyminiszteri engedéllyel „Sebestyén”-re változtatták.

— **Az Emke gyűjtők jövedelme.** Egy esinos grafikai tablázott kaptunk, mely rikító vörös színnel ábrázolja az Emke-gyűjtők fogasztásának emelkedését hónapról-hónapra. Derék munkát végzett ez a kis gyűjtő, ki szorította a sok külföldi gyűjtőt, és az Emke szép és hazafias céljaira 516035 koronát jövedelmezett. Ha meggondoljuk, hogy a jövedelem a közjó számára tulajdonképen senkinek sem került áldozatba és avval szaporítható, hogy mindenki az ő krajejáért magyar gyűjtőt követel osztrák helyett, akkor bámulunk kell, hogy még mindig annyian csupa közönségből a mindenféle osztrák gyűjtőt fogasztják.

Ott vánszorog a hóba, éjszótét,
Kopott kendő burkolja természetét.
Az arca sápadt, beesett, csupán
Szeme ragyog át a bús éjszakán.
Karján rongyokba burkolt kiesel pólya,
Mi lehet benne? Eg megmondhatója!
Odaszól hozzá:

— Hej, hová megy kelmed?
Soká nem bírja, látom, azt a terhet.
Segítsék tén házig?

Mintha távol
Fuvola szólna, hangzik ajakáról:
— Jó ember, nincsen nekem otthonom.
Hová megy hát?

— Valóban nem tudom.
Az emberek szállást nem adnak könnyen
Elhallgat. És Mihály is, mintha szörnyen
Boszontaná, furdalna valami.
Ott ácsorog s nem tud mit mondani.
Soha még némben így rá nem hatott,
S csak nézi, nézi azt az alakot.
Szegénynek természetén hús oly kevés,
Éjszán szemében annyí szenvedés,
Gond, küzdelem. . . S már látni jól lehet
Karján a kis, elburkolt gyermeket.
Csöpp anyalára, halvány, didergő, fázó,
S hajának fényétől a rongy sugárzó . . .

S Mihály, zsebet kereszkotorászva,
Utolsó hatosát előhalássza
Es röstelkedve szól, fejét lehajtva:

— Fogja kegyelmed, váltson szállást rajta.

. . . Csodálatos. Amikor megköszönte,
Ugy tetszett, túlvilági fényzőnbe!
Uszott a nő. Bár röpké pillanat,
De látja most is még, hogy elhaladt.
Utána bámul . . . be az éjszakába . . .
Dobog a szíve, szédül, feje kába . . .
Ki volt e nő? Mi történt itt? A bor
Megártott volna, hogy a vér forr
S testén átborzong jóleső meleg?
Szeretne sirni . . . részeg? Vagy beteg?
Bolond? . . . Maga se tudja, hogy mit érez.
Csak odapak két kézzel a szívéhez
S hogy tántorogva pár lépést halad, —
A koresmaajtó bűgva felszakad . . .

II

Két szárnya kitérül, mint pokol oble,
Mely ördögeit bőszen veti szét,
S hőmpolygatói zúgó, végtelen árban
A munka sötét, vad hadserégét.
Villognak a bárdok és kalapácsok.
Meggözdül a föld, rengő, dobogó . . .
Pirkad keleten . . . tüzitenger az égből
S kigyózik a szélben vérszín lobogó.

Megnyílnak a bányák s pincelakások
Gyilkos levegőjük nyomorultjaival.
Mégállnak a gyárak s fémzelen árnyak
Tödulnak az éjbe . . . rémes riadal . . .
Nincs fény a világban . . . a kohók kialusz-
(nak)
S mint béna kolosszus, megdermed a gép.

Mily veszes üvöltés! Mily szörnyeteg areok!
Széttörte bilinesét s talpon a nép!

Ah! itt van a hajnal, a régen óhajtott,
A vér s a szabadság nagy pillanata!
Nem gázol ezentul emberen ember,
Mindent, ami jog volt, széttűz e esata!
Alsentes erény, henye tőke kipusztlul,
Kövr nagyuraknak torkán ül a kés,
Se család, se haza, se pokol, se menyör-
[szág,
Csak vér, patakokban . . . s pokoli nevetés!

Mihály a vezér . . . fejlet kimagaslak.
Mily hangos a lég dieséretitől!
Súlyos esatabárdja nem sujt soha kétszer,
Adaz viadalban ott jár legelő!
Lépése nyomán vér serken, enyészet,
Halál terem ott, hova ujjá csak ér.
Hogy esúsznak előtte! Hogy reszket az
[űrnép!
Hogy koldul a porba, könyörületér!

De mint hadak ördöge, zordítr erővel,
Fagyosmeréven halad útjain ő.
Mig egy kaputos hère él e világban,
Rémes esatabárdja meg nem pihenő.
Halál fia mind, ha férfi, ha gyermek,
El nem menekülnek feleségek, anyák . . .
És döng a dorong és reng a világrend
S, bedőlnek a cifra márványpaloták!
S egyszerre csak im szeme villan, előtte
A-gyűlöletes ház, hóf a gyár ura él.

A közönség köréből.

Nyilvános köszönet.

Ezton is hálás köszönetet mondunk Spitz Paula kisasszonynak Gr.-Szt.-Benedekről, ki egyesületünk javára 4 koronát adományozni szives volt.

A lévai izr. filileregylet elnöksége.

HIRDETÉSEK.

SCHULCZ IGNÁCZ pap-
pírkereskedésében, Léván.

Ujdonságok érkeztek Lát-
képes levelezőlap albumok
és levelezőlapokban.

Alkalmas ajándék tár-
gyak: Disz levélpapírok leg-
szébb dobozok dus választék-
ban.

Ez verte ki őt munkátlan' az éjbe.
De meglakol érte most e fődél:
Mindenki maradjon a kapu' alján.
Üres valamennyi . . . Velencei tükrök
Ne legyen ezuttal, — a kék magasabb
figy.
Bakói gyönyörben más részesedő.

S vértől csepegő gyilokkal a kézből
Halad át a szobákon . . . elhagyatott,
Üres valamennyi . . . Velencei tükrök
Hoznak vele szembe torz alakot:
Önnél maga képét. Bólongnak a pálmák,
Bambán meredez rá tigriskerevet,
Csizmája alatt süpped puha szőnyeg
S mosolyogva köszönt' márvány amorett.

És im, az utolsó fülkében, az ágyon
Hab esipkegomolyban pihen egy kiesi nő.
Sugárzik az arca s gömbölyű karján
Édesdeden alszik rózsás eseesemő.
Nem is veszi észre Mihályt, ki az ágynál
Kését emelintve, fölébe hajol . . .
De visszariad, mint kígyóharapásra,
Már látta ez aret — rémlik — valahol.

Egy zord, viharosbús, decemberi éjen,
Mikor betemette már csaknem a hó, —
Igaz, ott szomorú volt, de arca csak oly
szép
Szeme, homloka épp oly tisztán ragyogó.
S a gyermek is az, kit az éjszaka nője

A verebélyi nagy fogadó szabad kézből eladó.

Bővebb értesítés nyerhető
özv. Lamos Andrásné Verebély
és özv. Duben Józsefné Léva
Kossuth utca 170.

Az „Epilepsia“ (eskór, nyavalyatörés) gyógyítása.

Ezennel legmélyebb köszönetünket fejezzük ki

„Tóth Béla urnak Nagy-Surányban“

ki bennünket a legborzasztóbb betegségből az Epilepsiából rövid idő alatt gyökeresen kigyógyított. — Petrányi Dömötör, Cservik Antal, Okosi Gyula, Haáz Antal, Nagy-Surány. — Özv. Straka Istvánné, Felső-Aha — Zakovics Dániel, Nagy-Mánya. — Tóth Antal, Tardoskéd stb.

Tóth Béla ur gyógykezeli az epilepsziában szenvedőket egy általa feltalált gyógyszerrel, mely egyszerűen a m. kir. belügyminiszterium által 93615 894. szám alatt végleg meg lett vizsgálva és ártalmatlannak találtatott. — A gyógykezelés oly meglepő eredménnyel jár, hogy újabb keletű betegségnél a gyógyulás 1–2-szeri gyógyszerbeadás után bekövetkezik. — Régebbi keletű betegségnél a teljes gyógyulás 2–3 hetes kezelés után áll be.

Válaszbélyeg kéretik.)

Hordott kebelén . . . most ismeri fel . . .
Keze lehanyatlik . . . pines ereje ölni . . .
És halkán, ahogy jött, úgy suhan el . . .

III.

De lenn ezalatt
Zúzzák a falat.
Gyújtják födelét
És már viszi szét
A lángot, a füstöt az orkán . . .
S tovahepölyög a tömeg, ajkán
A rémes üvöltés:
Halál az urakra!
S Mihály velök ordít:
Halál az urakra!
És bár a csodás jelenésnek
Emlékei jól belevestek
Agyába s a lelke zavart, —
Egy ezél felé tart
A tömeggel azért:
Vért ontani, vért!
A míg csak a zsarnoki fajnak
Végső ivadéki kibálnak!
A vérszag, az áldozatok
Hörgése, a láma, szitok
S diadalnak mámorea, mint
Ködfátyol, esik szemére megint.

(Folyt. köv.)

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Mindenemű férfi és női divatára, pipere czikkék selyem és ruha szövetek kalapok legnagyobb választéka magyar gyártmányu árúban.

Ajánlja dúsán felszerelt mindenemű uri divat czikkeit.

Olcsó árak.

Pontos kiszolgálás.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemreméltó! Uj!

A nagym. m. k. honvédelmi ministerium által hivatalosan jónak elismert

Asbest-talpak.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatalától.

Altalanos Asbestáru gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. O Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta a cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek s ep oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhan járók; megszünt minden lábfejűsöm, úgy hogy — azt hiszem — labbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én
tisztelő hiva

WEKERLE Sándor.

**Ne viseljen Ön lábbelit a dr. Högyes-féle
szab. Asbesttalp betét nélkül.**

Nines többé lábfájás:

sem tyukszem, sem izzadós láb
sem borkeményedés, sem lábdaga-
nat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyeb-
bül a járása annak, ki cipőjét dr.
Högyes-fele az egész világon szab-
dalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságu 2.40 korona, egyszerű
1.20 korona.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjob-
ban bizonyítja, hogy a cs. és közös hadsereg-
ek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár
szállítottat.

Szétküldés esakis utánvétellel, vagy a
pénn előleges beküldése mellett. Felvilágosítá-
sok, prospektusok és köszönetnyilvánítások
ingyen.

Viszonteladókna és cipészeknek megfelelő
árendemény.

Az Asbestáru-gyár képviselote

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Nagy választék magyar gyártmányokban

